

استیضاح وزیر کار

با ۱۵۸مذاکلید خورد

سخنگوی هیات‌رئیس‌ه مجلس از ارجاع طرح استیضاح احمد میدری، وزیر کار به هیات‌رئیس‌ه خبر داد. عباس گودرزی،سخنگوی هیات‌رئیس‌ه مجلس شورای اسلامی از ارجاع طرح استیضاح احمد میدری، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به هیات‌رئیس‌ه خبر داد. به گفته گودرزی، تاکنون ۵۸ نفر از نمایندگان این طرح استیضاح را امضا کرده‌اند.

■ ■ ■

توسعه لجستیکی ایران

در همکاری با چین کلید می‌خورد

رئیس کمیته کلانتیرنی انجمن کشتریانی گفت: تفاهنامه ۲۵ ساله با چین فرصت سرمایه‌گذاری، توسعه زیرساخت و تبدیل ایران به هاب ترانزیتی و صنعتی منطقه‌ای را فراهم می‌کند. کامبیز اعتمادی، رئیس کمیته کلانتیرنی انجمن کشتریانی و خدمات وابسته ایران با اشاره به تفاهنامه ۲۵ ساله ایران و چین گفت:این سند راهبردی بلندمدت که در فروردین ۱۴۰۰ به امضا رسید، فرصت‌های سرمایه‌گذاری، توسعه زیرساخت‌ها، انتقال فناوری، تقویت بخش انرژی، افزایش اشتغال و کاهش اثر تحریم‌ها را برای کشور فراهم می‌کند.

وی افزود: تحلیل‌ها نشان می‌دهد این توافق می‌تواند ایران را به هاب ترانزیتی و صنعتی منطقه‌ای تبدیل کرده و جایگاه ژئوپلیتیک و اقتصادی آن را در سطح جهانی ارتقا دهد.

اعتمادی تصریح کرد:تفاهنامه همکاری جامع ۲۵ ساله میان جمهوری اسلامی ایران و چین، بخشی از ابتکار کمربند و جاده چین است و به‌منظور تقویت همکاری‌ها در زمینه انرژی، تجارت، زیرساخت و فناوری طراحی شده است.

وی گفت: در شرایط تحریم‌ها و محدودیت‌های اقتصادی، این توافق فرصت ورود سرمایه، توسعه اقتصادی داخلی و تثبیت جایگاه ایران در زنجیره اقتصادی جهانی و منطقه‌ای را فراهم می‌کند.

اعتمادی با بیان اینکه چین متعهد به سرمایه‌گذاری حدود ۴۰۰ میلیارد دلار در اقتصاد ایران طی ۲۵ سال آینده شده‌است، گفت:سه‌م عمده این سرمایه به بخش‌های انرژی و پتروشیمی و بخش دیگر به زیرساخت‌های حمل‌ونقل و صنعتی اختصاص دارد.

وی با اشاره به توسعه زیرساخت‌ها و مناطق آزاداقتصادی افزود:این سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند ایران را به هاب ترانزیتی و صنعتی در خاورمیانه و آسیای میانه تبدیل کند و ظرفیت صادرات غیرنفتی کشور را افزایش دهد.

■ ■ ■

جهش شاخص کل

در هفدهمین روز شهر یور

شاخص کل بورس دیروز با رشد بیش از ۲ درصد توانست به ارتفاع ۲ میلیون و ۶۲۲ هزار واحد جهش کند. شاخص کل بورس دیروز در پایان وقت معاملات با رشد بیش از ۲ درصد توانست به ارتفاع ۲ میلیون و ۶۲۳ هزار واحد جهش کند. در این صعود نمداهی فارس، فعلی، فولاد وملت، پارس‌ان، نوری و شستابیشترین تاثیر را داشتند. توجّه سرمایه‌داران به سهم‌های بزرگ بازار بازدهی شاخص هموزن و فرابورس را عقب‌تر از شاخص کل قرار داده اما با این حال شاخص هموزن ۱،۳۹ درصد و شاخص فرابورس ۱،۱۳ رد صد به جلو حرکت کردند.

دیروز ورود پول حقیقی رکورد شهر یورماه را شکست و بیش از ۱۵۵۰ میلیارد تومان پول توسط حقیقی‌ها به بازار تزریق شد. با وجود بازاری سراسر مثبت اما همچنان حجم معاملات خرد و ارزش معاملات خرد در سطوح پایین قرار دارد که می‌تواند نگران آینده باشد. حجم معاملات خرد دیروز به ۱۶۸ میلیارد برگه سهم و ارزش معاملات خرد به ۵ هزار و ۲۱۵ میلیارد تومان رسید.

محرك اصلی دیروز بازار سهام در کنار رشد دلار، اخبار مربوط به شرکت ایران خودرو و عرضه محصولات جدید این شرکت در بورس کالا بود به طوری که با بازگشایی نماد این شرکت به عنوان لیدر اصلی بازار سهام، موج جدیدی از تقاضا در بازار شکل گرفت.

■ ■ ■

ضرورت بازنگری

در استراتژی تجاری ایران با هند

مدیرکل دفتر شرق آسیا، اقیانوسیه و شبه‌قاره هند سازمان توسعه تجارت ایران گفت: حجم تجارت بین ایران و هند در حال حاضر ۳ میلیارد و ۶۸۴ میلیون دلار است، این رقم با توجه به جمعیت ۱،۴۳ میلیارد نفری هند و حجم تجارت بیش از ۱،۱۴۵ میلیارد دلاری این کشور با جهان، بسیار ناچیز به شمار می‌رود.

عبدالساده نیسی، دستیار رئیس کل و مدیرکل دفتر شرق آسیا، اقیانوسیه و شبه‌قاره هند سازمان توسعه تجارت ایران گفت: ایران در میان تأمین‌کنندگان واردات هند با سهمی از ۷۰۲ میلیارد دلار واردات جهانی این کشور در رتبه ۷۵ قرار دارد و در بخش صادرات نیز از میان ۴۴۲ میلیارد دلار صادرات هند به جهان، در جایگاه ۵۱ ایستاده است. وی با اشاره به پیگیری توافق تجارت آزاد میان ایران و هند، گفت: این موضوع به کمک دستگاه دیپلماسی در دستور کار قرار دارد و سند تجارت آزاد میان ایران و پاکستان نیز به امضای مقامات ۲ کشور رسیده است.

مدیرکل دفتر شرق آسیا، اقیانوسیه و شبه‌قاره هند سازمان توسعه تجارت ایران در ادامه با اشاره به اهمیت تهاتر در تجارت جهانی اظهار کرد: امروز بسیاری از کشورها به این شیوه مبادله روی آورده‌اند. با این حال، تهاتر نیازمند ابزارها و قوانین داخلی ویژه از جمله سازوکار مشخص برای تسویه حساب‌هاست. مذاکراتی در سطح مقامات عالی کشور برای پیشبرد مکانیزم‌های تهاتر در جریان است اما محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها و مشکلات داخلی روند آن را کند کرده است.

به گفته نیسی، چندجانبه‌گرایی با کشورها فرصتی ارزشمند برای مقابله با یکجانبه‌گرایی نظام سلطه به شمار می‌رود. وی سازمان همکاری شانگهای را نمونه‌ای از این رویکرد دانست که می‌تواند بستری مناسب برای گسترش همکاری‌های اقتصادی باشد.

ضرورت احیای واحدهای تولیدی و جلوگیری از خاموشی صنایع

تولید، چراغ اقتصاد

با وجود ظرفیت بالقوه ۵۰۰۰ مگاواتی برق خورشیدی در شهرک‌های صنعتی، تنها ۱۱ درصد آن به بهره‌برداری رسیده است

باز بمانند.

کارشناسان معتقدند دولت باید به جای تمرکز صرف بر مدیریت مصرف باید به سمت تولید پایدار برق حرکت کند. این امر مستلزم اصلاح ساختار تعرفه‌ها، تسهیل فرآیند صدور مجوزها و ارائه مشوق‌های مالی برای صنایع است تا بتوانند بخشی از برق مورد نیاز خود را از منابع خورشیدی تأمین کنند. همچنین اتصال نیروگاه‌های خورشیدی صنعتی به شبکه برق سراسری و امکان فروش مازاد تولید، می‌تواند انگیزه مضاعفی برای سرمایه‌گذاری در این حوزه ایجاد کند.

بنابراین اگر دولت قصد دارد توصیه رهبری را به طور واقعی اجرا کند، باید از نگاه اضطراری به برق صنعت عبور کرده و به تأمین پایدار، هوشمند و مشارکتی انرژی بیندیشد. صنعت ایران، ستون اقتصاد ملی است و خاموشی‌های مکرر، نه‌تنها تولید را متوقف می‌کند، بلکه اعتماد سرمایه‌گذاران را نیز به خطر می‌اندازد. برق خورشیدی، فرصتی است که اگر جدی گرفته شود، روزانه تا ۴ ساعت از دسترسی به برق محروم بوده‌اند؛ موضوعی که مستقیماً بر تولید، اشتغال و صادرات اثر گذاشته است.

از سوی دیگر دولت در زمینه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، بویژه برق خورشیدی، برنامه‌هایی را مطرح کرده اما اجرای آنها با کندی و پراکندگی همراه بوده است. طبق سند توسعه انرژی‌های پاک، قرار بود تا سال ۱۴۰۴ ظرفیت نصب‌شده نیروگاه‌های خورشیدی صنعتی به ۵۰۰۰ مگاوات برسد اما تاکنون کمتر از ۱۵۰۰ مگاوات محقق شده است. بسیاری از واحدهای صنعتی که آمادگی نصب پنل‌های خورشیدی را دارند، با موانعی چون نبود تسهیلات، پیچیدگی‌های اداری و نبود مشوق‌های مالی مواجهند.

در حال حاضر هزینه نصب یک نیروگاه خورشیدی ۱۰۰ کیلوواتی برای یک واحد صنعتی کوچک حدود ۲٫۵ تا ۳ میلیارد تومان برآورد می‌شود اما این میزان تولید برق برای واحدهای صنعتی بزرگ بسیار کم است و به نسبت افزایش ظرفیت هزینه‌ها بالا می‌رود، به همین دلیل در مقطع کنونی با توجه به نیازسنجی شهرهای صنعتی باید در این بخش سرمایه‌گذاری شود. اگرچه این سرمایه‌گذاری در بلندمدت بازدهی بالایی دارد اما نبود حمایت‌های دولتی و تسهیلات بانکی مناسب، موجب شده بسیاری از صنایع از این مسیر

و انگیزه سرمایه‌گذاری جدید را نیز تضعیف کرده‌اند. همچنین تفاهنامه‌ای با یکی از بانک‌ها تدوین شده که بر اساس آن، با اختصاص ۶۰۰ تا ۷۰۰ میلیارد تومان منابع، امکان تأمین حدود ۲۴۰۰ میلیارد تومان تسهیلات و سرمایه در گردش برای واحدهای تولیدی فراهم خواهد شد. این اقدام هرچند گامی مثبت جهت حمایت از صنایع کوچک است اما در برابر حجم نیاز واقعی شهرک‌های صنعتی، همچنان ناکافی به نظر می‌رسد.

در پاسخ به این مشکل، انصاری از شناسایی ۵۲۰۰ هکتار زمین مناسب برای احداث نیروگاه‌های خورشیدی در شهرک‌ها خبر داد. تاکنون ۶۰۵ مجوز با ظرفیت بیش از ۶۴۰ مگاوات از سازمان ساتبا اخذ شده اما تنها ۱۱ درصد آنها به مرحله بهره‌برداری رسیده است. این آمار نشان می‌دهد ظرفیت بالقول کشور در توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر برای صنعت، به‌شدت پایین‌تر از ظرفیت بالقوه است. در حالی که مصرف برق شهرک‌های صنعتی در اوج تابستان به ۴۰۰۰ مگاوات می‌رسد، سهم انرژی خورشیدی در تأمین این نیاز هنوز ناچیز است.

مولوی مانند نبود مشوق‌های مالی، پیچیدگی‌های اداری، نبود زیرساخت اتصال به شبکه سراسری و کمبود تسهیلات بانکی موجب شده بسیاری از واحدهای صنعتی از ورود به این حوزه باز بمانند.

ناترازی برق کشور و ظرفیت بالقول صنایع برای تولید برق خورشیدی، نشان می‌دهد حل ناترازی انرژی در بخش تولید، نه‌تنها ممکن است، بلکه با برنامه‌ریزی دقیق، ظرف چندسال قابل تحقق خواهد بود.

■ ناترازی برق کشور در فصل‌های اوج مصرف

در حال حاضر ناترازی برق کشور در فصل‌های اوج مصرف به حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار مگاوات می‌رسد؛ یعنی میزان تقاضا از ظرفیت تولید موجود به طر قابل توجهی فراتر رفته است. این شکاف، بویژه در تابستان، موجب اعمال خاموشی‌های گسترده در بخش‌های صنعتی، کشاورزی و حتی خانگی می‌شود. طبق اعلام وزارت نیرو، بخش صنعت به‌تنهایی حدود ۲۵ درصد از مصرف برق کشور را به خود اختصاص می‌دهد و در اوج مصرف، نیاز صنایع به برق به بیش از ۲۰ هزار مگاوات می‌رسد. در این میان صنایع کشور ظرفیت بالقوه‌ای برای تولید

تأخیر حواله‌های ارزی، رکود تقاضا و رقابت نابرابر در صنعت لوازم خانگی، بازار آن را به رکود برد

بازی قاچاق با بازار لوازم خانگی

■ رقابت نابرابر با کالاهای قاچاق

کاهش تقاضای داخلی، افزایش هزینه‌های تولید و رقابت نابرابر با کالاهای قاچاق، موجب شده ظرفیت تولید واحدهای تولید لوازم خانگی به‌شدت افت کند و برخی از آنها ناچار به کاهش نیروی انسانی یا توقف خطوط تولید شوند. این چرخه، نه‌تنها بنگاه‌های صنعتی را تضعیف می‌کند، بلکه دولت را با کاهش درآمدهای مالیاتی و جامعه را با بحران اشتغال و معیشت مواجه خواهد کرد. در چنین شرایطی، بازنگری در سیاست‌های حمایتی، تسهیل فرآیندهای صادراتی، ارائه تسهیلات ارزی و ایجاد زیرساخت‌های لجستیکی، می‌تواند مسیر خروج از چالش را هموار کند. صنعت لوازم خانگی ایران با ظرفیت تولید بالا و تجربه فنی قابل توجه، این توان را دارد که در بازارهای منطقه‌ای و بین‌المللی حضور مؤثر داشته باشد به شرط آنکه سیاست‌گذاری‌ها به جای کنترل، به سمت توسعه و تسهیل حرکت کند. این صنعت که زمانی به عنوان یکی از نمادهای خودکفایی صنعتی کشور شناخته می‌شد، اکنون زیر فشار رکود

هنوز نتوانسته رشد پایداری را تجربه کند. سال ۱۴۰۱ صادرات این صنعت حدود ۲۰۰ میلیون دلار بود که عمدتاً به کشورهای همسایه مانند عراق، افغانستان، ارمنستان و سوریه انجام شد اما در سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ به دلیل نوسانات ارزی، مشکلات گمرکی، نبود مشوق‌های صادراتی و ضعف زیرساخت‌های حمل‌ونقل، این رقم به حدود ۲۲۰ تا ۲۵۰ میلیون دلار کاهش یافت. نبود برندهای شناخته‌شده در سطح جهانی، ضعف در خدمات پس از فروش و محدودیت در تأمین قطعات استاندارد، از جمله موانع جدی صادرات محسوب می‌شوند.

در چنین شرایطی، بسیاری از واحدهای صنعتی فعال در حوزه لوازم خانگی با چالش‌های جدی در تداوم فعالیت خود مواجه شده‌اند. کاهش تقاضای داخلی، افزایش هزینه‌های تولید و رقابت نابرابر با کالاهای قاچاق، موجب شده ظرفیت تولید این واحدها به‌شدت افت کند و برخی از آنها ناچار به کاهش نیروی انسانی یا توقف خطوط تولید شوند. اگر سیاست‌گذاری‌های کلان نتوانند مسیر صادرات را برای این صنایع هموار کنند، چالش فعلی به مرحله‌ای عمیق‌تر خواهد رسید. صادرات می‌تواند بخشی از فشار ناشی از رکود داخلی را جبران کند و با ایجاد درآمد ارزی، به تأمین مواد اولیه و حفظ اشتغال کمک کند اما در حال حاضر موانعی همچون نبود مشوق‌های صادراتی، پیچیدگی‌های گمرکی، نوسانات نرخ ارز و نبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل، مسیر صادرات را برای بسیاری از تولیدکنندگان دشوار کرده است. اگر این موانع برطرف نشوند، صنعت لوازم خانگی با یک دور باطل روبه‌رو خواهد شد. کاهش فروش داخلی، افت تولید، تعدیل نیرو، کاهش توان مالی، ناتوانی در صادرات و در نهایت وابستگی مجدد به واردات، برای عبور از این وضعیت، نیاز به اصلاح سیاست‌های ارزی، مبارزه مؤثر با قاچاق، ارائه مشوق‌های صادراتی و حمایت از برندهای داخلی در بازارهای منطقه‌ای وجود دارد. صنعت لوازم خانگی ایران با ظرفیت تولید بالا و تجربه فنی قابل توجه، این توان را دارد که در بازارهای بین‌المللی حضور مؤثر داشته باشد، به شرط آنکه سیاست‌گذاری‌ها به جای کنترل، به سمت توسعه و تسهیل حرکت کنند.

■ وضعیت صادرات لوازم خانگی ایران با وجود ظرفیت‌های قابل توجه

گروه اقتصادی: صنعت لوازم خانگی ایران نیازمند بازنگری فوری در سیاست‌های ارزی، مالیاتی و حمایتی است. اگر دولت نتواند با اقدامات عملی و ساساختاری این چرخه را بشکند، وابستگی به واردات بار دیگر تقویت خواهد شد و یکی از ستون‌های تولید ملی از دست خواهد رفت.

در حال حاضر، صنعت لوازم خانگی ایران با مجموعه‌ای از مشکلات ساختاری دست‌وپنجه نرم می‌کند. تأمین ارز برای واردات مواد اولیه با تأخیرهای طولانی مواجه شده و برخی واحدهای تولیدی تا ۸ ماه در صف دریافت ارز باقی مانده‌اند. نخستین تخصیص رسمی ارز در سال ۱۴۰۴ نیز تنها به تعداد محدودی از تولیدکنندگان اختصاص یافت و آن هم اواخر مردادماه انجام شد.

نوسانات شدید نرخ ارز، از جمله جهش نرخ نیمایی از حدود ۴۰ هزار تومان سال گذشته به بیش از ۷۷ هزار تومان در سال جاری، موجب شده هزینه‌های تولید به طور چشمگیری افزایش یابد. این افزایش نه‌تنها نقدینگی واحدهای تولیدی را تحت فشار قرار داده، بلکه توان برنامه‌ریزی و قیمت‌گذاری را نیز از آنها سلب کرده است. افزایش ۲٫۵ برابری قیمت مواد اولیه، فشار مضاعفی بر تولیدکنندگان وارد آورده و بسیاری از آنها را به کاهش ظرفیت تولید یا حتی تعدیل نیرو سوق داده است. در همین حال، قاچاق گسترده لوازم خانگی، بویژه در حوزه محصولات کوچک، رقابت را برای تولیدکنندگان داخلی دشوارتر کرده است. با حقوق گمرکی پایین برای کوله‌بری، زمینه واردات غیررسمی حدود چند میلیارد دلار کالا فراهم شده و سودآوری قاچاق به مراتب بیشتر از تولید داخلی است.

مشکلات مالیاتی، تأمین اجتماعی و نبود حمایت‌های مؤثر نیز به فرسایش بیشتر واحدهای تولیدی دامن زده است. در چنین شرایطی، کاهش تقاضای بازار به عنوان حلقه نهایی این زنجیره، تهدیدی جدی برای بقای صنعت لوازم خانگی محسوب می‌شود. در واقع افت فروش، کاهش تولید، تعدیل نیرو و کاهش درآمد خانوارها، یک چرخه معیوب را شکل می‌دهند که باید مدیریت شود.